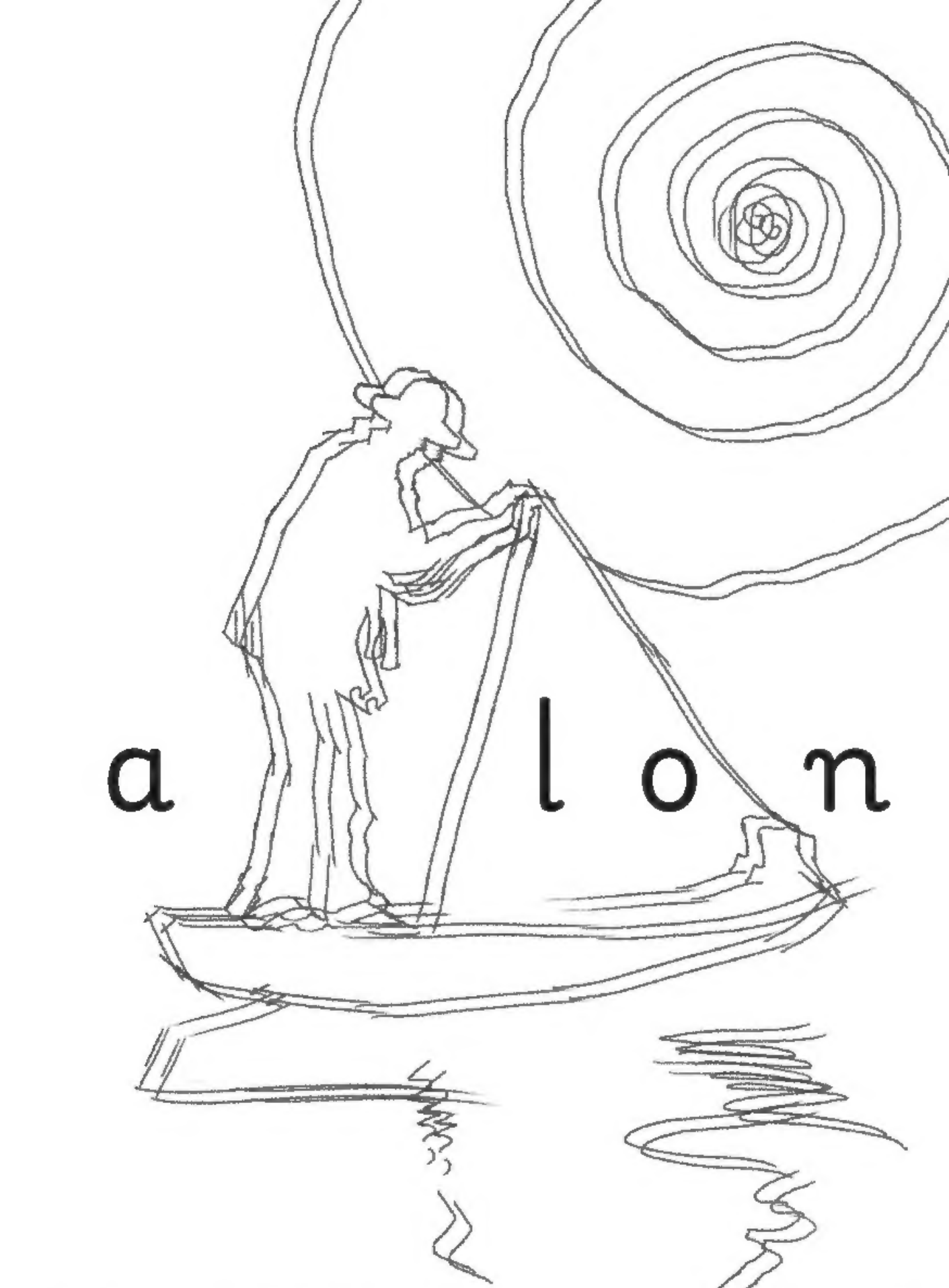

a l o n

UPLB WRITERS' CLUB

paraiso

therezein

may buhay sa pusod ng paraiso
tumitibok ang puso sa ritmong ‘di mahabol

natatalisod, humahangos,
nagpapatianod na lamang sa
danak ng dugo

may ‘sang kapatirang bumisita sa bisig nito
hinalukay ang kaibuturan ng berdeng mundo
pinamana ay makapal na latak sa ibabaw ng balat
puti-puti, kumikinang, lumalason
sa laman-tiyan ng mga musmos na sakay ng alon

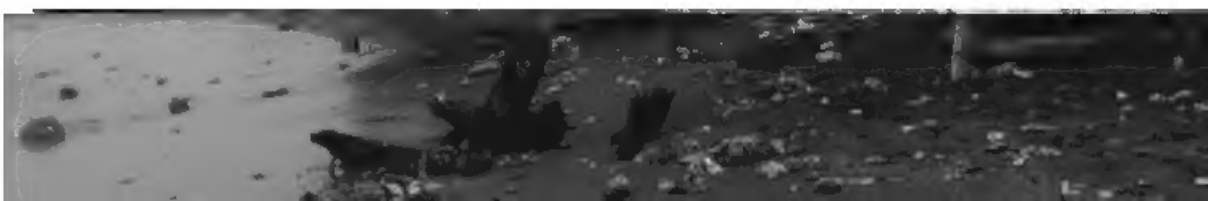

sumapaw ang ugong ng kumakalam na
sikmura
sa marahan sanang bulong ng
lumulundag na tubig
namumutla’t nanunuyo ang lagukan
na kahit piliting tumawag ng tulong
ay wala nang lumalabas pa sa
nalulupang bibig

kung sasalating muli ang palapulsuhan
nito
masasabi ngang may buhay pa rin sa
pusod ng paraiso
marahan na lang ang pintig ng pulso
bumubughaw, pumapawi, nauupos

pampang

KC

Lumaki akong tinatanaw ang
hangganan
kung saan humahalik ang dagat sa
langit
Inihahatid ng tanaw ang mga bangka
At hinihintay din silang bumalik

Sa pagitan nito'y ibinubulong sa
hangin ang aking mga hiling
Isang maayos na bahay, sapat na
pagkain, masaganang huli

Isang dalampasigang malayang
makapagtampisaw

Ngunit sa kabila ng maliwanag na langit
Ay nagdilim ang dagat
Tumakaw ang mga pangarap na para bang
Mga buhanging lumulusot sa aking palad
Pinadudulas ng langis

Marami nang bagyo at delubyong dumaan
Subalit walang mas lalala sa hagupit nilang mga gahaman, nilang mga tampalasan

Ang tiyak, walang makalulunod sa nagkakaisa nating diwa
Sama-sama tayong susugod taliwas
Sa mapanlamon nilang daluyong

Uurong ang pampang
Pero hindi ang mga batang
may pangarap

Hindi kailanman.

ang himpapawid ng mangingisda'y mababaw

mula sa kadiliman ng karagatan
sa pagsisid at pagtingala,
masisilayan mo ang langit nila
silang namamalakaya.
sinag ng araw, tala ng karagatan.
wala itong ulap, maski buwan.
puti at bughaw, sumasayaw
ang himpapawid ng mangingisda'y
mababaw

kaunti nalang at halos mahawakan,
ng mga daliring nakapulupit sa lambat.
himpapawid mula sa lalim, nasisilyan
ang pangarap na umiinit sa kanilang
balat.

Jove

mga sinag ng araw na namimingwit
kakapitan para umahon,
dala ng araw.
ang himpapawid ng mangingisda'y
mababaw.
ngunit,

palalim nang palalim ang sisid ng isda
pahirap na pahirap nang huminga.
ang mga along gutom ay lumalamon ng
laman.

bumagyo't umaraw man
putulan ng daliri, tutukan ng baril
hindi titigil ang ani, maghahanda sila
ng pain.

silang hinuhuli ang sarili:
babad sa alat, tuyo sa araw.
mga dinaing na bayaning
para sa iba'y pagkain lamang para
kainin.

asan ang liwayway?
asan ang sinag na
namimingwit?

ang himpapawid ng
mangingisda'y lumalayo.
at ang langit ay 'di na
matamo.

pero

bumigat man ang angkla
na nakapulupit sa paa
imbes na sa bangka,
humihila patungong kadiliman
hangga't wala nang masilayan.
ang tali nito ay pipigtasin nila
na parang lambat
na puno ng bagong-huling isda.
lulusot sila sa maliliit na butas,
silang dalubhasang manlalangoy.
dahil masel nila ang dagat
at buntonghininga nila ang daloy.

silang hinuhuli ang sarili:
mga dilis kung bumigkis;
walang-katapusang hanay
mga pating kung kumagat;
matatalim na ngipin.
nanlalansang dugo
na pumupula sa buhangin.

babara at susugat
ang tinik ng kanilang ani,
sa lalamunan ng gahaman
at sa sikmura ng mapang-api,
mananatili hanggang sa
mamaga
at bibilaukan ang
bumuburaot
sa mga pumapalaot.

aahon rin sila’t matutuyo.
lalasapin nila ang samyo
ng bukang-liwayway.

sa kalagitnaan ng dagat
malalasap ang kinabukasang
walang alat
sapagkat hindi kailanman
magpapalunod ang mandaragat

ang himpapawid ng mangingisda’y
natatanaw.

ang himpapawid ng mangingisda’y
mababaw

bulalakaw

Jove

pumikit at baka masilaw
sa mga umuulang bulalakaw
bumubuhos mula sa nanlalamig na
kalawakang
walang
pakialam

diligan ang bulaklak sapagkat
ang pasô nito'y nananakal.
nanunuyo't lumalanta,
ang talulot na nakabalot
sa noo at batok
ng lumiliyab
na ***bangkay***

itanim ang ugat
sa sariling masaganang lupa
diligan ng dugo at luha,
at sisibol ang diwa
ng mga alitaptap
ng masang
Palestina

kapatid,
magulang
lumisan.

sanggol,
binata,
ulila.

libu-libong pagsisikap
na sa isang kurap,
kumislap.

panoorin ang pagsasama
ng mga kumukutitap.
ang hukbong nagliliyab
mula sa mga puntod
ng ***paaralan.***

pagmasdan ang pagtitipon
ng mga alitaptap
na kinakabaong sa garapon
upang pumundido
ang ***sulo.***

ngunit hindi kailanman
maipupundi at maikukubli
ang katotohanang
winawagayway,
at ***kumislap.***

uulan ang diwang walang-maliw,
na parang bulalakaw,
sa bumbunan
ng ***magnanakaw.***

kaya't mamulagat at tumingala,
lumuha't mamangha,
sa mga umuulang alitaptap,
na nagliliyab sa kalawakan,
ng ***kinabukasan.***

MULA SA ILOG TUNGONG DAGAT

AALON

ANG KALAYAAN PARA SA NARARAPAT

MULA SA ILOG TUNGONG DAGAT

ANG KALAYAAN PARA SA NARARAPAT